

מזבח העולה – פרק כ"ז

מזבח החיצון: נקרא גם מזבח העולה. תפקידו לטהר את העולם כולו ממלאכי הטומאה. דבר זה נעשה ע"י הקרבת תמידים והליך זה נעשה באופן כללי, כלומר טיהור העולם באופן כללי שהוא תיקון עולמות התולדות שהם עולמות עץ הדעת וחלק מעולמות עץ החיים (עץ החיים מתחיל מעולמות בינה ועד לעולם כתר שבעולם אינסוף). עץ הדעת הוא גילוי עולמות תפארת ומלכות שבהם התגלתה מודעות המין והרגלים והגוף וחלק מהגוף שהמשכו בעולמות המח השמאלי, כלומר עד להגעה לשורש נשמתם של עולמות אדם וחיה בעולמות האריות שבעולמות אינסוף ותיקון עולמות אלה ותיקון חטא עץ הדעת, נעשית גם ע"י העלאת קורבנות נוספים של אנשים פרטיים, ונועדה גם לטהור הנפש, הרוח והנשמה ממלאכי טומאה ע"י טיהור המעשים הרעים בהקרבת הקורבנות באופן פרטי. כלומר התמידים משקפים את טיהור עץ החיים ועץ הדעת של כל העולם כולו. כל עם ועם הוא ענף, וכל פרט הוא עלה או טרף שבעלה. בני ישראל הם השורשים, הגזע והענפים העבים שבעץ החיים ועץ הדעת שיוצאים מהגזע.

עץ החיים: הוא העולם כולו באופן כללי. ומציין את עולמות אדם וחיה בעולמות אבי"ע ואינסוף. הגזע והשורשים והענפים העבים ביותר הם עם ישראל. הוא מסומל בספר בראשית כסולם יעקב, כלומר עליה וירידה של מלאכים שהם נשמות בני האדם בעולמות שונים כאשר בעליה מתקנות הנשמות את העולמות, ובירידה בסולם נשמות חדשות וישנות הבאות לתיקון, וכן נפילה של נשמות וחלקי נשמות לעולמות תחתונים.

לדוגמה, פעם הראו לי בחיזיון את עץ החיים ומראהו כעץ עבה ובריא עם ענפים גדולים ושורשים חזקים שעומד בכל הרוחות הקשות ובכל מזג אוויר. ועל כל ענף של העץ ראיתי עץ ננסי שהיכה שורשים בתוך הענפים העבים. נאמר לי שכל עץ ננסי כזה הוא שבט הנקרא עם, ולפי זה הבנתי שיש 70 עמים בעץ החיים, כמספר קורבנות הפרים שמקריבים בסוכות, כמספר בני יעקב שירדו מצרימה וכמספר זקני בני ישראל במדבר. כל אחד מהם ממונה על עם, ועל כן כל פרט מישראל הוא חלק מענף או קליפה או אחד מסיבי העץ הגדול. בנוסף, 13 השבטים (כולל לוי) הם גם 13 ענפים גדולים של העץ, מכאן אנו מבינים שבני ישראל הם הממונים על כל עץ החיים. בני ישראל הם חלק מ-13 ממלכות שבטאים מתוך 70 העמים, כפי שנאמר בבראשית פרק מח בצוואת יעקב אבינו לאפרים: 'ואולם אחיו הקטון יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגויים', אבל כאשר בני ישראל חוטאים הממונים על עץ החיים מגיעים מעמים אחרים שהממונים עליהם הם מלאכי הטומאה, לדוגמה בפרק ד בספר דניאל כאשר מראים לנבוכדנצאר מלך בבל שהוא גלגולו של נמרוד מלך כוש שהוא ממונה על עץ החיים והוא הממונה על היקום בתקופתו, ובשל גאוותו בא המלאך גבריאל בשם הא-ל, קיצץ את סמכותו ומנהיגותו על עץ החיים, כנאמר בפס' ז – ט: **פס ז: על משכבי ראיתי את חזיונות ראשי, והנה אילן באמצע הארץ אשר רב גובהו. פס ח: ויגדל האילן ויחזק וגובהו הגיע עד לשמים, והוא נראה עד קצה הארץ. פס ט: עופאיו יפים, ופריו רב, ויהי בו מזון לכל, בצילו חסו חיות השדה (=שהן חלק מנשמות האדם גם הדומם והצומח והעופות והדגים עם השרצים), ובענפיו שכן עוף השמים וממנו ניזון כל בשר.**

הענפים היוצאים מהענפים הגדולים : הם גם שאר העמים.

העלים : הם גם פרט ופרט בכל עם ועם.

מידות ותכנים

עצי השיטים : משקפים מלכות עולם תפארת.

אורך המזבח : 5 אמות רוחב המזבח – 5 אמות רבוע (אורך כל פאה 5 אמות). סה"כ שטח המזבח 25 אמות מרובעות, שמשקפות בגימטרייה כנוי לשכינה, כנסת ישראל, כפי שנאמר לאברהם אבינו בספר בראשית בברית בין הבתרים : "**כה** יהיה זרעך", ובספר במדבר, בפרשת נשא, בברכת הכהנים : "**כה** תברכו את בני ישראל", והם 5 עולמות בעולמות עשייה, מלכות עשייה, תפארת בעשייה, בינה בעשייה, אצילות בעשייה וכתר בעשייה. וכן בעולם תפארת, בינה, אצילות ועולם הפר (עולם אדם קדמון), סה"כ 25 עולמות בכל עולם כולל עולם יחידה, המשקף גם את חיי הנצח. ומעולם זה ומטה, כולל עולם עשייה, משקף את עולמות התולדות, שהיא האישה שנזרעה ובתוכה עובר שהוא צאצא מהאדם העליון. כל זכר ונקבה שנולדים בעולם הזה הם נשמה מתוך העובר הכללי, שהוא אדם וחיה בעולמות עליונים.

5 אמות אורך של המזבח – מתחלקות כך :

א. 2 אמות בעולם מלכות עשייה - שהם עולמות מלכות בעשייה ותפארת בעשייה, המשקפים את עולמות התיקון.

ב. 2 אמות נוספות, בעולם בינה (בעולם עשייה) וגם בעולמות אצילות שבעולם עשייה.

ג. 1 אמה נוספת היא עולם הכתר שבעולם עשייה.

הערה : מידות המזבח יעלו בהתאם גם לעולמות תפארת וגם לעולמות בינה, אך כיוון שאנו מתקנים כעת את עולמות מלכות עשייה ואת עולמות עשייה המידות כרגע נתונות לעולמות עשייה, אך בהמשך התיקונים ובהמשך הגאולות פאות המזבח יהיו בהתאם, ומכאן כל פאה במזבח משקפת את אחד מכיווני הרוחות.

דרום משקף את העולמות המין (תולדות) והרגליים (מלכות), שהם עולם הנפש, ומשקף גם את עולם הדומם.

צפון משקף את עולמות הגוף, את עולם הרוח ואת עולם הצומח (עולם תפארת).

מערב משקף את עולמות הראש, שכוללים את אזורי הסנטר, הפה והאף, ומשקף גם את עולם הנשמה ואת עולם החי (עולם בינה).

מזרח משקף את עולם הראש שכוללים את השמע, הראיה, המוחות הימיני והשמאלי ושאר המוחות, ונקרא עולם החיה ועולם החכמה, והוא עולם החי המדבר שבמחשבת הבריאה, שהם נשמות הכהנים, ובעולם זה שולטים נשמות בני ישראל. כל זאת כאשר עולמות אבי"ע מחוברים שהם תיקון עולם הנפש.

בכל 4 הפאות נמצאים מלאכים עליונים כלומר לפני חטא אדם וחיה באכילת עץ הדעת היו עולמות ההויה-כדלקמן : האות **י'** מזרח, האות **ה'** עליונה מערב, האות **י'** צפון, האות **ה'** אחרונה – דרום, וכדי לתקן את עולם עשייה שנוצר בגלל משכבי בני האלוקים עם בנות האדם מבני קין, ירדו כולם בעקבות

המבול לעולם עשייה ע"י נח ובני ביתו, וכן כל היקום בתוך תיבת נח – ולכן ישתנו תפקידי המלאכים. כדי לתקן את עולם עשייה.

לפני הגאולה – ראה סדר בני ישראל בספר במדבר פרשת במדבר ונשא. מיכאל כהן גדול במזרח, עולם אצילות, וסמלו אריה, שנאמר שמושה, אהרון ובניו שוכנים מזרחה והכהנים משקפים מזרח. (ראה ספר יחזקאל פרק מ"ה: המשיח יושב בשער המזרחי ומשם מגיע הקב"ה {משיח = כהן גדול} והקב"ה משקף כהן גדול וקדוש וכן מלך על כל העולמות, וכך גם המשיח שהוא כהן וגם מלך).

מערב: המלאך גבריאל משקף מלכות, ומשקף עולם בינה, וסמלו נשר.
צפון: המלאך אוריאל משקף עולם תפארת הנקרא עולם הגוף. הצפון הוא בצד ימין, ולא בצד שמאל, כי מסתכלים אל השכינה כשהפנים אליה, ולא האחוריים אליה, כמו שעשו הכהנים בספר יחזקאל, פרק ח'. ולכן, כשהפנים למערב, הצפון בצד ימין, ולא בצד שמאל, וכן נאמר בפרק מ"ג ביחזקאל: "והנה כבוד אלוקי ישראל בא מדרך הקדים", ובפרק מ"ד: "ואמר אלי ה' השער הזה סגור יהיה לא יפתח, ואיש לא יבוא בו כי ה' אלוקי ישראל בא בו והיה סגור", כלומר כשהקב"ה מגיע ממזרח ואומר מצד צפון תפתח הרעה, צד צפון הוא צד ימין, ומשקף את עולם הצומח ב-4 כיווני הרוחות וסמלו פר. **דרום**: הממונה המלאך רפאל. והוא אזור המין והרגליים ומשקף את עולם הדומם ב-4 כיווני רוחות השמים, ומשקף צד שמאל, ומיקומו שבת חס. בעולם מלכות עשייה נמצאים המצרים, ובעולם התפארת שבעולם עשייה נמצאים בני כוש של שבת חס שבמלכותו נמרוד מלך בבל. וסמל צד דרום במרכבת יחזקאל הוא אדם תחתון שבסיום התיקון הוא כהן.

לאחר הגאולה

צפון: האריה לימין הוא המלאך מיכאל שעובר לצד צפון.

דרום: אדם תחתון, והוא המלאך רפאל.

מערב: נשאר המלאך גבריאל במלכות וסמלו נשר.

מזרח: השור משמאל לאריה והממונה המלאך אוריאל שלאחר התיקון הוא הכהן הממונה על השוורים שבנה שלמה המלך במקדש (משקף את עולם השור), והוא יוסף המלך שהוא גם נשמת משה רבנו וגם נשמת דוד המלך, כנאמר לבניו ע"י צוואת משה רבנו (דברים פרק לג): "בכור שורו הדר לוי". כל הנשמות של בני ישראל והעולם כולו עשויות מנשמות 4 המלאכים, ולכן בהזאת הדם על המזבח, בזמן הקורבנות, מקיזים את הדם סביב 4 פינות המזבח כדי להיטהר. ולכן לאחר הגאולה חוזרת המתכונת של 4 רוחות השמים בשמות הוי-ה כפי שהיה לפני החטא. במזבח יש 2 יסודות שאליו נשפך הדם.

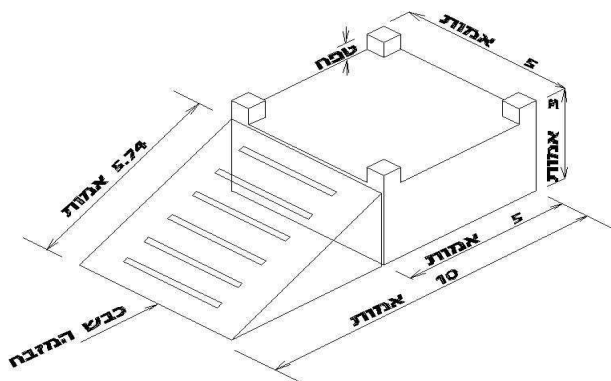
א. **יסוד מערבי**: המשקף מלכות הקדושה של עולם הנשמה.

ב. **יסוד דרומי**: המשקף מלכות עולמות התיקון, שמשקפים דינים - דינא דמלכותא דינא, והם תיקון עולם המין נקבי/זכרי.

נקבה: משקפת מיצרים שהם פתחי נידה.

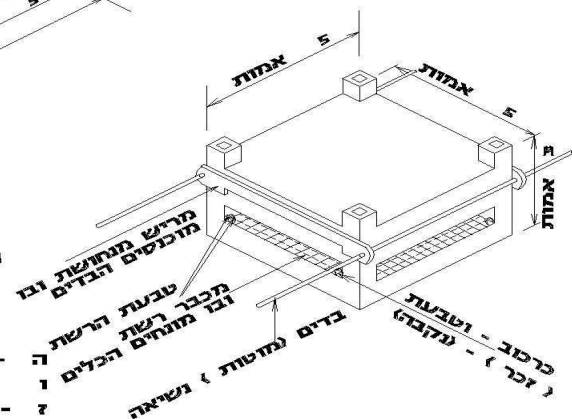
זכר: בני ישראל שיצאו ממצרים מסומנים כזכרים (תפארת), שנאמר ליהושע בן נון לאחר שמל את בני ישראל בכניסה לארץ (יהושע פרק ה' פס' ב'-ח') ובפס' ט נאמר: "ויאמר ה' אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל". מדוע רק היום, לאחר 40 שנה מיציאת מצרים, לאחר ברית המילה, נאמר היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם? וכן נאמר בספר שמות פרק

י"ב על אכילת קורבן הפסח: "וכל ערל לא יאכל בו". כלומר, בתיקון עולם הברית, שהוא עולם עשייה, וסמלו מצרים, יש לשמור על העריות שהן סמל תיקון אות ברית הקדוש, ולא כפי שנהגו בני שבט חם, הכנעני והמצריים. העריות הן חלק מהלכות ע"ז. כלומר ארץ משקפת נקבה והיא ממלכה. בני ישראל משקפים זרע והם התפארת, המשקפת כהנים, המשקפת עולם חי מדבר, והמשקפת שמים. ארץ ישראל משקפת נקבה ראשית, שהיא ממלכת עולמות השכינה והנשמות שיוצאות ממנה הן בבית המקדש בירושלים והן הנשמות המתוקנות או היורדות לתיקון, כפי שנראה בסולם יעקב.



מזבח הנחושת וכליו

- א - קרנות המזבח חלולות עד לתחתית
- ב - מריש מנושט היות והמזבח נישא במשך 40 שנה צריך שיהיה חזק
- ג - מכבר - רשת - שנמצאת בחצי המזבח ובו יש 4 טבעות הנכנסות לזוהן הכרכובים על הרשת מניחים את כלי המזבח
- ד - כרכוב - פין בולט ובו נכנס טבעת הרשת כן ב - 4 צדדים
- ה - בדים - מוטות לנשאת המזבח מנושט חלולות
- ו - כבש מזבח ובו מוטות נחושת כדי שלא יחליקו בני אדם
- ז - המידות שלא ניתנו בתורה ניתנו ע"י המלאך גבריאל



כיצד יראו התפילין לאחר הגאולה?

התפילין מייצגים את מזבח העולה, ואת 4 רוחות השמים שכל אחד מהם מלכות של מלאך עליון, ולכן
שאלת השאלה כיצד יראה סידור הפרשיות בתפילין?

כיצד אמור להיות סידור הפרשיות בתפילין לאחר יציאת מצרים, הנקראת גם עולם מלכות עשייה
(ראה איור)? עד עתה, מתוך 64 אפשרויות של סידור הפרשיות בתפילין, אנו עורכים את סידור
התפילין לפי עריכה של שתי אפשרויות מתוך ה 64, והן תפילין של רש"י ותפילין של רבנו תם. אותי
לימדו בעולמות עליונים את עריכת הפרשיות שבתפילין לפי מסעי בני ישראל במדבר, ועד לחורבן בית
ראשון. וכן כיצד תיראנה הפרשיות בתפילין לאחר הגאולה, וזה צריך להיעשות לפי סדר המלאכים
הממונים על ארבע רוחות השמים, שמלכותם על פי הגאולות.

א. לפי גאולת מצרים,

ב. לפי מרכבת יחזקאל המציין את סדר המלאכים לאחר הגאולה.

המלאכים העליונים הממונים נקראים כרובים, ואנו, משורשי נשמותיהם, נמצאים ב 4 רוחות
השמים. כל רוח מ 4 רוחות השמים משקפת עולם, לדוגמה, בעולמות התולדות לאחר גאולת מצרים:

א. **דרום**: עולם עשייה, שבט חם, והממונה המלאך רפאל ועליהם ממונים שבטי ישמעאל ובני
קטורה.

ב. **צפון**: עולם תפארת, שבט יפת, ממונה המלאך אוריאל, ועליהם ממונים שבטי בני עשו ובשמת
(רעואל, בניו ושבטיו), ומתחתם שאר שבטי עשו מהנשים הכנעניות שנשא.

ג. **מערב**: עולם בינה, שבט שם, הממונה המלאך גבריאל, ממונים עליהם שבטי ישראל מבלחה
וזלפה.

ד. **מזרח**: עולם אצילות, שבט שם, והממונה המלאך מיכאל וממונים עליהם שאר שבטי ישראל.

סדר 4 הפרשיות שנמצאות בתפילין צריך להיות לפי מיקומם של המלאכים אחרי גאולת מצרים

ואחרי גאולת בן דוד, לפי הסדר הבא:

הפרשיות צריכות להיות לאחר גאולת בן דוד לפי מרכבת הנביא יחזקאל.

א. **דרום**: המלאך רפאל, אדם תחתון.

ב. **צפון**: המלאך מיכאל, אריה.

ג. **מערב**: המלאך גבריאל, נשר.

ד. **מזרח**: המלאך אוריאל, פר.

והפרשיות המסודרות אחרי גאולת בן דוד:

א. דרום = קדש לי כל בכור

ב. צפון = והיה אם שמע תשמעו

ג. מערב = שמע ישראל ואהבת

ד. מזרח = והיה כי יביאך

בסדר הפרשיות לאחר גאולת מצרים (עולם מלכות עשייה) המצוין מטה. ולאחר גאולת בן דוד סדר זה ישתנה לאלה שעולים לעולם תפארת, אבל ישארו יהודים מבני ישראל שלא יעלו בשלב זה לעולם תפארת וישארו בעולם מלכות עשייה, אלה הם היהודים שלא שמרו את מצוות ה' ועל כן לא יזדככו ויצטרכו להשתחרר מעולם מלכות עשייה, וכן שאר העולם ירדו למצרים כדי להשתחרר מעולם מלכות עשייה. לאחר היציאה ממצרים יצטרכו להניח תפילין כמו בני ישראל, וכמו כן ללמוד וליישם את התורה, שנאמר "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים". אבל הם לא יקראו יהודים ולא יוכלו לבוא בברית הנישואין עם בני ישראל. כל נשמות עם ונשמותיו יהיו איברים שונים בגוף האדם העליון, והנישואים יהיו ביניהם בלבד, כדוגמה, אם נשמות בני ישראל בגמר התיקון יהיו במח, אז נישואין יהיו רק בין נשמות אלה (כי כל עם מייצג איבר שונה בגוף אדם וחיה). ורק לאחר שכולם יתקנו את עצמם יהיו כל העולם כהנים כמו האדם העליון שהם בני ישראל הכהנים כי אם ניקח את האדם הראשון שהוא נשמת המלאך מיכאל, כל חלק מגופו ומנשמתו הוא כהן, ולכן כולם יהיו כהנים כי נשמת האדם הראשון ירדה מעולמות אינסוף והגיעה לעולם הכתר שבעולם אצילות ששם לבנת הספיר המבדילה בין עולמות אינסוף ולבין עולמות אבי"ע כמו שבגוף האדם זוהי בלוטת התריס, עולם זה המחובר למלכות עולם השור הוא חלק מהיום השלישי לבריאה שבו נבראו העצים, ולכן נאמר בספר דברים פרק כ' כי האדם עץ השדה, וכיוון שעם ישראל מטהר ומתקן את נשמות האדם הראשון שהוא כל העולם נאמר בישעיהו פרק סה פס' ה – כב 'כי כימי העץ ימי עמי, ומכאן אנו רואים שאנו נשמת המלאך מיכאל שבגמר תיקון עולם עשייה נתחיל להיות כהנים, וכן כהנים המושלים על כל העולם, וכדי לעשות זאת אנו צריכים לרדת לעולמות נמוכים שזאת הירידה למצרים הנקרא עולם מלכות עשייה ושחרורם של בני ישראל ממצרים, הנקרא עולם מלכות עשייה, בירידה למצרים ירדנו מתחת לעולמות מצרים, ועל כן האדונים היו מצרים, שהם עולמות הטומאה בערים המציינות את עולמות הטומאה את פיתום ורעמסס. שחרורם של בני ישראל ממצרים נעשה עקב כך שגם נשמותיהם של שאר העמים יצאו ממצרים עם בני ישראל, אבל לא גופם – ורובם התעברו בבני ישראל, ולא היתה להם יראת ה', כנאמר בספר במדבר פרק יא פס' ד: "והאספסוף אשר בקרב התאוות תאוות וישבו ויבכו גם בני ישראל", כלומר יש אספסוף ויש בני ישראל, אבל חלקם הגדול היה בגוף אחד, ונקראו ערב רב, ועל כן ביציאת מצרים של כל העמים עם גופם יתחילו כולם לשמור את מצוות התורה כנאמר: כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, וכאשר כל העמים יסיימו את עולם עשייה גם הם יתחילו להיות כהנים ולווים באיברים השונים של גוף האדם (עם ישראל נמצא במח).

סדר המלאכים ביציאת מצרים הוא

- א. דרום = המלאך רפאל, אדם תחתון.
- ב. צפון = המלאך אוריאל, פר.
- ג. מערב = המלאך גבריאל, נשר.
- ד. מזרח = המלאך מיכאל, אריה.

סדר הפרשיות לאחר יציאת מצרים (עולם עשייה)

- א. דרום = "והיה כי יביאך"
- ב. צפון = "קדש לי כל בכור"

ג. מערב = "שמע ישראל ואהבת"

ד. מזרח = "והיה אם שמוע תשמעו".

את הפרשיות בסדר זה יש להניח בתפילין של יד ושל ראש. התפילין מרובעות כי הן משקפות את מזבח העולה ואת 4 העולמות שבכל עולם שהן 4 רוחות השמים, כל אחד מהעולמות בנוי בצורת אדם וחוה שהם זכר ונקבה כאשר תמיד הדרום הוא עולם שכינה תחתונה (האות ה"א תחתונה משם הוי-ה), והמערב מציין את סמלה של שכינה עליונה (האות ה"א עליונה משם הוי-ה), הצפון מציין את אדם הראשון שהוא זכר (האות וא"ו משם הוי-ה), המזרח מציין את הזכר העליון המציין את סמל ה' בצמצומו שהוא סמל הכהנים המתוקנים שהוא גם נשמת האדם הראשון הנקרא 'רוח - ה' והנמצא באות יו"ד. באיורים מסודרים ממלכות המלאכים, לדוגמה: בצד מערב יש 4 רוחות השמים, ומכיוון שמערב משקף עולם בינה שהוא עולם הנשמה בעולמות אבי"ע, יש בו גם 4 רוחות שמים המשקפות:

עשייה (דרום) שבעולם בינה

תפארת (צפון) שבעולם בינה

בינה (מערב) שבעולם בינה

אצילות (מזרח) שבעולם בינה וכן הלאה.

התפילין באים לפתוח את העורלות גם במלכויות ביציאת מצרים וגם במלכויות בגאולת בן דוד, כפי שמוזכר במרכבת הנביא יחזקאל, כאשר אדם וחוה חטאו נוצרו עורלות גדולות בשני מקומות ראשיים והן מפריעות לסיום התיקון של בני האדם. כנגדם אנו מניחים תפילין אחד בראש (בחצי המצח ובחצי הראש), כי העורלה, כפי שנראתה בחזיון, נמצאת בצד ימין של המצח, והכתר שבעולם אין סוף לא נפגע, לכן התפילין צריכות להיות גם בחצי מצח הראש כנגד העורלה שנוצרה מחטא עץ הדעת, והחצי השני מונח על השיער כדי לשאוב אנרגיה וכדי לבטל את עורלת המצח עד לסיום התיקון של האדם העליון.

התפילין של יד הוא כנגד שורש עולם האישה. האישה משקפת את עולם הבינה ובפתיחת אליהו הנביא נאמר "בינה ובה הלב מביין", ומכאן ששורש האישה נמצא בלב כאשר עולמות אינסוף ואבי"ע מחוברים, אז עולם בינה נמצא באיזור הלב, ועולם בינה מסמל את סמל שכינה עליונה וגם תחתונה, ולכן נאמר בפתיחת אליהו 'בינה ובה הלב מביין'. כאשר עולם בינה נמצא בעולם הפה, זה כאשר עולמות אבי"ע מחוברים, או כאשר עולם עשייה מחובר בכל חלקיו לבד, ואז המלכות בעולם עשייה, הנמצא מכף הרגל עד פתח הנידה באישה ובכדור הארץ שהוא מצרים, וגם הר שעיר תחתון.

הלכה: כיוון שתפילין של יד מציין את תיקון עולמות מלכות שהיא עולמות האישה המציין את צד שמאל של הגבר, ולכן האיטר ישים את התפילין בצד שמאל, ולא בצד ימין.

עולם הרוח (תפארת) שבמלכות עולם עשייה והוא גם עולמות הנרתיק הנקרא גם מדבר פארן תחתון. הרוח נמצא בעולם בינה בעולם מלכות עשייה, הנקרא 'הר ציון תחתון'. המותנים נקרא עולם מלכות הרוח (תפארת) שבעולם עשייה, המגיע עד הטבור. מהטבור ועד הלב, וכולל עד לצוואר עולם תפארת, כאשר תחילת הצוואר נקראת 'מלכות הכתר שבעולם תפארת בעולם עשייה', החיבור לראש נקרא 'כתר שבעולמות הכתר שבעולמות תפארת' הסנטר והפה והאף נקרא 'עולם בינה', העיניים

והאזנים וחלק מהמצח התחתון נקרא 'עולם אצילות', והמשכו במצח העליון ובשערות הנקרא 'עולם הכתר שבעולם עשייה'. בעולם הלב יש עורלה חזקה מאוד וכדי לתקן עורלה זו יש לאהוב את הקב"ה בכל נימי נשמתנו, שנאמר: "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך". ולכן אמר יהושע בן נון לשני השבטים ומחצה, כאשר נפרדו לאחר סיום תפקידיהם כחלוצים לוחמים (יהושע פרק כ"ב פס' ה') ולכל העם (יהושע פרק כ"ד פס' כ"ג), שיש לאהוב את ה' בכל לבנו ולשמור מצוותיו כדי לעלות לעולם תפארת.

ומשום שבני האלוקים שכבו עם בנות האדם ירדו כולם לעולם עשייה, ונוצרה עורלה באזורי המין. ולכן התיקון הוא בשמירת אות ברית קודש ועולמות פתחי נידה, ושמירת קדושת העריות ודמים לסוגיהם כולל גזל, עושק, מרמה, שנאה, לשון הרע, רצח וכו', כיוון שזה עולם יציאת מצרים המשקף את עולם מלכות עשייה, וכדי לצאת מעולם זה יש לשמור על אות ברית קודש ועל אהבת ה', וכן יראת ה', כנאמר בישעיהו פרק לג פס' ו: וְהָיָה אֲמוֹנֵת עֲתִידָהּ, חֶסֶן יְשׁוּעַת חֲכָמֵת וְדַעַת; יִרְאֵת ה', היא אוֹצְרוֹ. **האות ש'** שבתפילין משקפת את עולם יסוד, שמקומו באזורי המין הזכרי, ולאחר יציאת מצרים, שהיא הסרת העורלה מאזור המין, כנאמר ליהושע בן נון "היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם" (יהושע פרק ה' פס' ט') כי גאולת מצרים נעשתה ב-3 קווים שהם 210 שנה : 70 שנה בכל קו המצוין את 7 עולמות התיקון במרכבה ב-10 ספירות, האות ש' משקפת את תיקון עולם יסוד, הנמצא באזור המין הזכרי (ראה אותיות האלף בית לפי כ"ב אותיות התורה של הרב הימנונה סבא בהקדמה לספר הזוהר). בראש התפילין יש שתי אותיות **ש'** אחת עם 4 ווים ואחת עם 3 ווים. ה-**ש'** עם 4 הווים מציינת את שם ההוי-ה, ומכאן: **האות יוד** משקפת קדושה בריך הוא. **ה' עליונה** משקפת שכינה עליונה, **האות ואו** משקפת את אות המשיח שהוא נשמת המלאך מיכאל שצמצמו הוא נשמת האדם וחווה, ומשקפת את אדם בן האלוקים, **והאות ה' האחרונה** משקפת שכינה תחתונה.

האות שין, בעלת 3 קווים של וא"ו משקפת עולמות עשייה, תפארת ובינה בעולמות התולדות שבעולם מלכות עשייה הנקרא 'מיצרים' (=מצרים) שממנה יצאנו, ואת עולמות אלה מצוין המשכן בעולמות אב"ע שבעולם עשייה.

האות שין בעלת 4 הווים משקפת עולמות תיקון גבוהים והם אצילות, עולם השור, עולם הנשר, עולם האריה, המשקף את שורש נשמת האדם הראשון. בגמר התיקונים של כל עולמות היסוד של 7 עולמות אלה מסיים האדם את תיקונו ונקרא אדם עליון שהוא מלאך ללא כנפיים, וזה סיום התיקון. לכן הרצועות צריכות להיות לפי הסדר הספרדי, כלומר יוד ברצועות היד, דלת ברצועות הראש והאות שין הוא ליפוף רצועות התפילין 3 פעמים באמה השמאלית וכך הרצועות משקפות את המילה שדי.

גובה המזבח: 3 אמות כנגד תיקון עולמות נפש, רוח ונשמה שבעולמות התולדות.

פס' ב': "ועשית קרנותיו על 4 פינותיו". 4 פינותיו משקפות את 4 רוחות השמים, וכל פאה משקפת עולם. לדוגמה, דרום משקף עולם עשייה, צפון משקף עולם תפארת, מערב משקף עולם בינה ומזרח משקף עולם אצילות. לכל פאה כזאת יש גם 4 עולמות. לדוגמה, לדרום עולם עשייה יש גם 4 פאות, שהן עשייה שבדרום (עשייה), תפארת שבדרום, בינה שבדרום ואצילות שבדרום, (ראה סדר התפילין וסדר המלאכים בו). "**וציפית אותו נחושת**", הנחושת משקפת את עולם עשייה, אחרי הגאולה של עולם בינה בעולם הנשמה שבעולם בינה, יתבטל עולם עשייה וגם חג הפסח, עולם זה יעלה לדרגת מלכות עולם תפארת. לכן, הנחושת משקפת את עולם עשייה, שהיא מלכות, ובמלכות יש דינים

וחוקים שבעולמות עשייה המכוונים כנגד עולמות נפש, רוח ונשמה שבכל עולם. לדוגמה, הגוף נמצא בעולם הנפש, שהוא עולם עשייה, שהוא העולם הזה, וגוף זה נמצא עם כל העורלות, ובתוך גוף זה מתעברים הנפש, רוח והנשמה, שהם חלקי הנשמה, ולפי תיקון האדם בעולם זה יש אדם המגיע בגלגול כשנשמתו עדיין בעולם עשייה ונקראת נפש. ויש מי שיורד עם הרוח שבנשמה, וכן הלאה, ומשתדל לסיים את תיקונו בכל הגלגולים האלה נשמתו תמתין לסיום תיקון כל הנשמות עד לבואו של משיח. מלבד נשמה גבוהה, כמו שר אלפים או רבבות, שבה מתעבר מלאך עליון ממונה גבוה. נשמות גבוהות אלה יוצאות מידי פעם לתקן את העולם שלא יחרב. כדי לתקן את העולם, הם מתעברות או נולדות בתוך גוף אדם, ולכן הגוף של נשמה גבוהה נברא ע"י ילוד אישה, ובו מתעבר המלאך הגבוה, כנאמר בספר בראשית פרק ו' פס' ד': "הנפילים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבואו בני האלוקים אל בנות האדם וילדו להם, המה הגיבורים אשר מעולם אנשי השם", כלומר, שר רבבה, כנשיא שבט בישראל, לדוגמא, הוא כלי שבו מעובר מלאך עליון גבוה, שגם הוא שר רבבה, וזה בתנאי שאותו כלי שומר את מצוות ה'. כאשר הוא יולד את צאצאיו, גם בניו יבואו משורש נשמתו, ולעיתים גם מצאצא גבוה יותר, כגון עמרם, כנשיא שבט לוי, ילד את משה, אהרון ומרים, כאשר במשה ובאהרון, בכל אחד מהם, כלולים כל נשמות עם ישראל, ובמרים כלולים כל בנות ישראל, וכל העולם, זכר ונקבה, שלא יצאו ממצרים, לכן כל נשמות עם ישראל והעולם כולו הנמצאים עדיין בעולם עשייה אינם יכולים לעלות לעולם תפארת. הלידה ע"י אישה דרך זרע של אדם שהוא שר רבבה, וגם אשתו היא נשמה כוללת עליונה, בד"כ היא כהנת, יוצרת גוף שיכול לעמוד באנרגיות גבוהות מאוד שמאפשרות לחבר שמים וארץ (ראה ספר דניאל, שגופו עדיין לא היה מוכן לקבל מלאכים באנרגיות גבוהות אלה, כי צריך להכין גוף זה שאם לא יאבד את הכרתו, התעלף). וכך כל הנביאים, שאם לא יוכן גופם, לא יעמדו באנרגיות גבוהות אלה, ובמיוחד כאשר רוח ה' נכנסת ומתעברת בהם, כפי שאמר דוד המלך בתהלים, פרק קל"ט: "כי אתה קנית כליותי תסוכני בבטן אמי". ולירמיהו הנביא נאמר: "בטרים אצורך בבטן ידעתך", משפט זה אפשר להבין בשני אופנים:

א. מגלגול קודם, כלומר הקב"ה מכיר את ירמיהו הנביא מגלגוליו הקודמים.

ב. דרך הזרע שבה נשמה גבוהה מאוד שע"כ יכול הגוף לקבל אנרגיה גבוהה. ובהמשך נאמר: "ובטרים תצא מרחם הקדשתך נביא לגויים נתתיך", כלומר היעוד נעשה עוד בזרע אשר מביא נשמה גבוהה ובהמשכה גם הלידה, משום שעל אותו תינוק שומר מלאך ה' עד להתבגרותו ולהכנתו לקראת דיבור עם ה'. נביאים אלה, אשר מלאך גבוה מתעבר בהם, וה' מדבר עימם, עושים את אשר הם מצווים לעשות, או יוצרים סמלים מסוימים שבאמצעותם הם מחברים שמים וארץ, וחייבים להיות חיבור שמים וארץ כדי ליצור נסים או דינים לעתיד לבוא או לתת נבואות וחזיונות נחמה לעתיד לבוא. כדי שנבואה זו או חזיון זה ירשם בשמים, חייב להיות חיבור שמים וארץ, כמו שנאמר במדרש בספר עם לועז כי הקב"ה אמר למשה: "אם אתה לא הולך להוציאם ממצרים אין אדם אחר שיוכל לעשות זאת", כי משה הוא נשמה גבוהה שיכולה לעמוד באנרגיות גבוהות אלה. אך גם כאשר הגיע הקב"ה בצמצום, משה רבנו לא יכול היה להיכנס למשכן בגלל האנרגיות הגבוהות. ולכן, כדי להיות נביא, או מנהיג בעם, צריך להיות עובר שהוכן לעמוד באנרגיות עצומות כבר בהיותו ברחם אימו, כדי לעמוד באנרגיות העצומות הקיימות בזמן שמלאך עליון מתקרב אליו, על אחת כמה וכמה כאשר הקב"ה מדבר עמו, כנביא או כמנהיג לרוב דרך מלאך עליון, ראה עקדת יצחק כאשר המלאך מדבר עם אברהם

אבינו, ואח"כ משתנה הדיבור לדיבורו של ה' ישירות לאברהם אבינו, וכן ראה את המלאך שדיבר אל גדעון וכו', כי כל מלאך הוא חלק מנשמת רוח ה' (נשמת המלאך מיכאל וצמצומו הוא האדם הראשון) ואיבריו שונים, וזהו צמצום ה' בעולמות שבו נבראה הנשמה שהוא צמצום של מלאך עליון, ומכאן אנו רואים את משה רבנו שהוא נשמת האדם הראשון שהוא נשמת המלאך מיכאל מאציל מרוחו על זקני העם לפי מצוות ה' (במדבר פרק י"א פס כא-ל).

לפי מרכבת הנביא יחזקאל (פרק א)

מיקומם של המלאכים לאחר הגאולה במזבח העולה ובתפילין

כלל: הפנים תמיד כלפי מערב (שכינה במערב)

א. אריה לימין כלומר אריה לצפון (אריה המלאך מיכאל)

ב. שור משמאל לאריה כלומר שור למזרח (שור המלאך אוריאל)

ג. נשר במערב הנקראת מלכות (נשר המלאך גבריאל)

ד. אדם לדרום תיקון אדם תחתון (אדם המלאך רפאל)

מזבח העולה

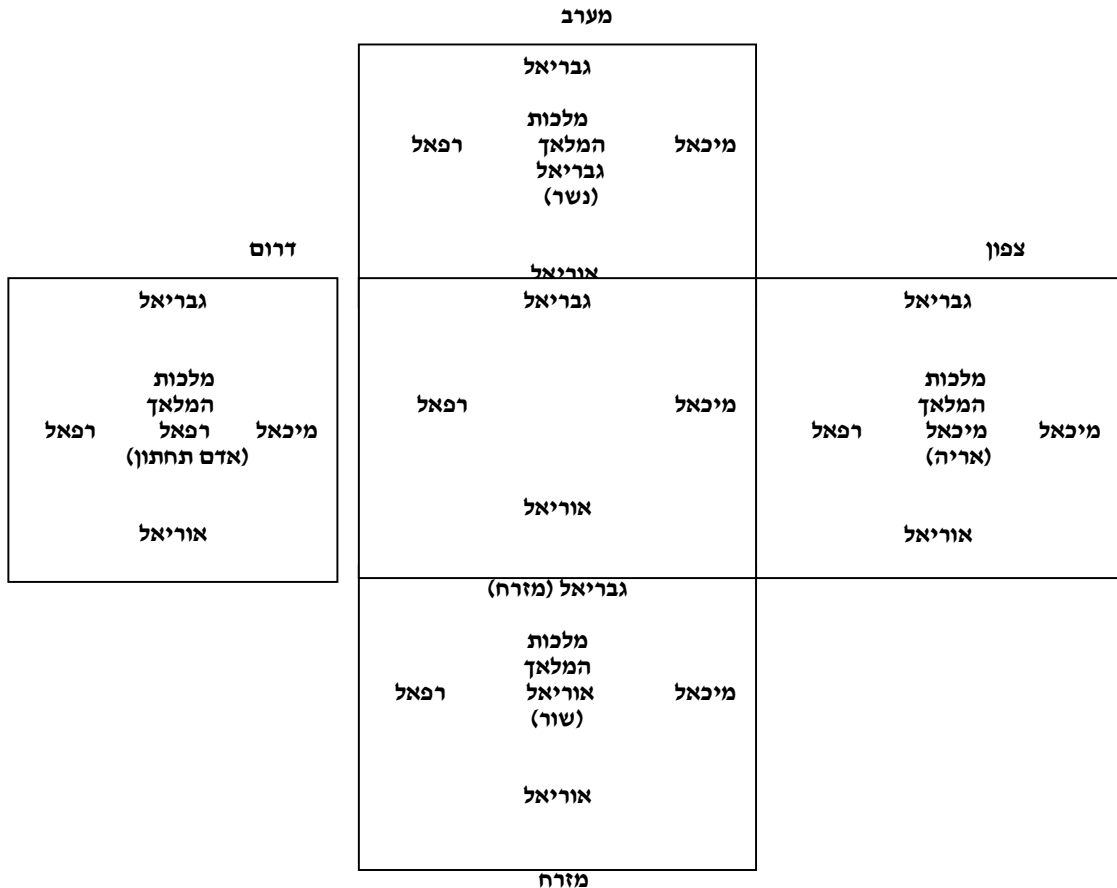
אנו משורשיהם של המלאכים ולכן

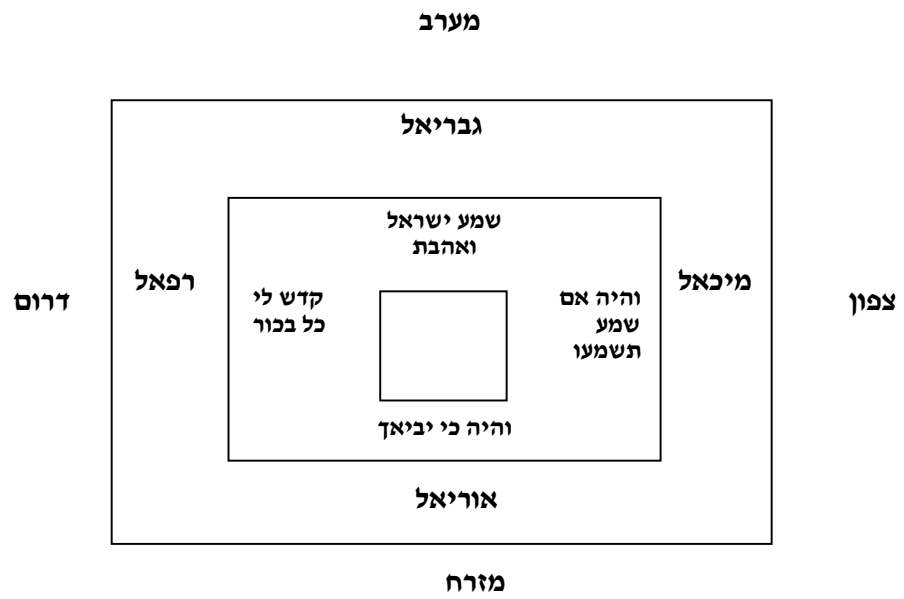
אנו מזים את הדם על 4 קרנות המזבח,

וכן את ניסוך היין, כל מלאך ממונה

על עולם, וכאן בכדור הארץ הם 4

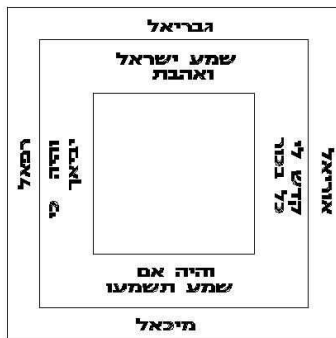
רוחות השמים





**התפילין לאחר גאולת מצרים (עשיה)
 ועד גאולת בן - דוד (תפארת ומעלה)**

- א. מזרח - והיה אם שמע תשמעו**
ב. מערב - שמע ישראל ואהבת
ג. צפון - קדש לי כל בכור
ד. דרום - והיה כי יביאך

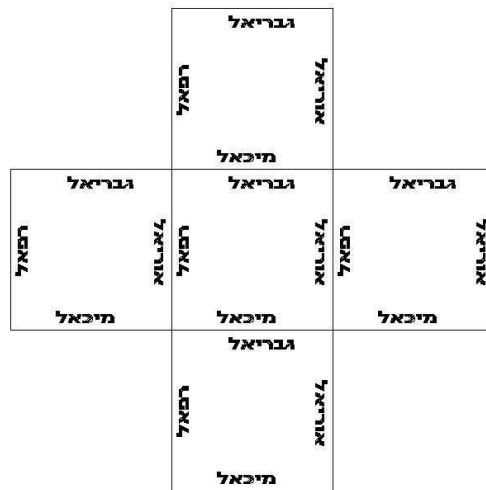


**לפי מרכבת השכינה בספר במדבר (במדבר פרקים א - ב)
 מיקומם של המלאכים בעולם עשיה לאחר יציאת מצרים
 במזבח העולה ובתפילין**

הפנים תמיד למערב (שכינה במערב)

- א. אריה למזרח (המלאך מיכאל)**
ב. נשר למערב (המלאך גבריאל)
ג. שור לצפון (המלאך אוריאל)
ד. אדם ותחתון לדרום (המלאך רפאל)

**אדם התחתון לאחר תקון עולם עשיה (יציאת מצרים) אינו מזוכר
 ולכן עדיין אינו סוף ועדיין לא הגיע לממלכת כהנים**



כלים שונים לעבודת המזבח

כלים אלה משרתים את הנשמות בעולמות עשייה, תפארת ובינה בהעלאת הקורבנות, הם תיקון הנשמות, ותיקון עץ החיים ועץ הדעת ע"י התמידים והמוספים.
סירותיו: הוא תפוח, מעין קערה גדולה מאוד מנחושת, והיה מעוגן במרכז המזבח שלשם היו מרוקנים כל יום את הגחלים יחד עם האיברים השרופים ועצמות, ואת הכול היו קוברים באדמה בבית הדשן.
מזרקותיו: המזרק, כלי קיבול לדם, הכלי היה קמור בתחתית כדי לא להניח את המזרק על הארץ, ועל מנת שלא יקרש הדם.

יעיו: כלי דומה למגב שגרפו אתו את הגחלים לתפוח.

מזלגותיו: מזלגות לאיסוף האיברים, חלקם בצורת מגרפות קטנות וצרות לנעיצת השניים בבשר וחלקם כמו מלקחיים כדי לקחת איברים גבוהים או עצמות, ומחזירים את האיברים למזבח לאחר שהודלקה האש מחדש בבוקר, כנאמר בספר שמואל א' פרק ב' פס' יג-יד וּמִשְׁפֵּט הַכֹּהֲנִים, אֶת-הָעֵם-- כָּל-אִישׁ זִבַח זָבַח, וְכֹא נָעַר הַכֹּהֵן כְּבִשָּׁל הַבָּשָׂר, וְהַמִּזְלָג שֶׁלֹּשׁ הַשָּׁנִים, בְּיָדוֹ. יִד וְהִקָּה בְּכִיּוֹר אוֹ בְּדוּד, אוּ בְּקִלְחַת אוֹ בְּפָרוֹר-- כָּל אֲשֶׁר יַעֲלֶה הַמִּזְלָג, יִקַּח הַכֹּהֵן בּוֹ, וְזֹאת לְאַחַר שֶׁהוֹקְרְבוּ דָם הַשְּׁלָמִים בַּהֲזִיחַ בַּמִּזְבֵּחַ, וְכֵן הַחֲלָבִים וְהַאִימֹרִים.

מחתותיו: מחתות לקחת גחלים להטבת עצי המערכה בבוקר כדי להקריב את התמידים של כל יום, ומחתות לשים בהן את הבשר הנקראים אגנים, וכולם עשויים מנחושת. עד הקרבת הקורבנות אנו מתקנים את הנשמות בעולמות התולדות שהם עולם הנפש (עשייה), רוח (תפארת), נשמה (בינה) ועד לעולם אצילות ובעולם אצילות כל נשמה לפי שורשה בעולמות התולדות. נשמות בני ישראל בעולמות התולדות נמצאות בעולם נשמה שבעולם בינה ובכל חלקי עולם אצילות, וכן בכל עולם. כל הכלים עשויים מנחושת ומשקפים עולם עשייה שהוא עולם הנפש, כאשר עם ישראל והעולם כולו עולים לעולם תפארת יהיו הכלים מכסף וזהב, כי חלק מבני ישראל יעלו לעולם בינה המציין את הזהב, ומכאן חלק מכלי הנחושת יתבטלו ורוב הכלים יהיו מכסף ומהב, כי גם עולם עשייה המיוצג כיום על ידי הנחושת יתבטל, והמלכות של עולם עשייה חוזרת חזרה למלכות עולם תפארת כפי שהיה לפני המבול.

הרשת מתחת למזבח: משקפת את עולם התפארת שבעולם עשייה, המחלקת את המזבח לתחתון ועליון, ומגיעה עד לעולם תפארת שבתפארת, כפי שכתוב בפס' ה': "והיתה הרשת עד חצי המזבח".
ברשת מניחים את כלי המזבח.

בחלק העליון של המזבח מעלים את הקורבנות לתיקון הנשמות, על כל חלקיהן.
כיצד מונחת הרשת במזבח? על 4 קצוות הרשת מרותכות טבעות. בגוף המזבח מרותכים פינים, הנקראים גם זיזים, ובשפת התורה נקרא "כרכוב". ואליהם מוכנסות הטבעות מעין זכר ונקבה, וכך מונחת הרשת במזבח. הכרכובים והטבעות מסמנים את תיקון עולמות הנפש בעולמות המלכות, המשקפות נקבה (אישה) ובעולם התפארת, המשקף זכר, וחיבורם הוא איחוד הנישואין של עולמות תפארת ומלכות בעולם מלכות עשייה, הנקרא גם זעיר אנפין והוא חיבור שמים וארץ עולמות עשייה תחתונים כנגד עולמות עליונים, המסמלים את 10 עולמות התיקון שבהם, וכן את עולם תפארת שבו יש גם את 10 עולמות התיקון, וכן עולם בינה ואצילות עד להגעה לעולמות אינסוף.

פס' ו': "ועשית בדים למזבח" כדי לשאת את המזבח צריך להתקין במזבח מוטות נשיאה, הנקראים בדים. המוטות נכנסים בתוך טבעות כזכר וכנקבה, המשקפים תיקון בני אדם, זכר ונקבה, ומשקפים גם תיקון וחיבור שמים וארץ בעולמות עשייה, תפארת ובינה שהם תיקון בני האדם בעולמות אלה כי המזבח בהקרבת הקורבנות מטהר את הנשמות על כל חלקיהן שהם עולמות הנפש, הרוח והנשמה. **המוטות** חלולים ומשקפים צינורות מעבר של אנרגיה מעולמות עליונים לעולמות תחתונים. המעבר של אנרגיה בעולמות הוא דרך עולם תפארת המציין את הזכר משם הוי-ה, שהוא **האות וא"ו**, שהוא אור חסדים מעולמות גבוהים לעולמות נמוכים יותר. כלומר, צורת הנחת הצינורות, צינור אחד נמצא בדרום, המסמל את המלכות (נקבה), צינור אחד נמצא בצפון ומציין את עולם תפארת (זכר).

- א - סירות (תפוח) לאיסוף גחלים
- ב - אותו אגן דומה לאיסוף בשר העולה
- ג - מחתה לאיסוף גחלים ובשר
- ד - יעה מעין מגרפה לגרוף את הגחלים
- ה - מזרק להזאת הדם על המזבח
- ו - מזלג לאסוף את הבשר מהגחלים
- ז - מלקחיים לאסוף את הבשר והעצמות מהגחלים

